

PASS LAJOS

Világom

Világom,
sorsom,
számadásra készen
íme előtted állok. Ingemen
gyűrődés nincs. Halotti is lehet,
vagy elgyűrődhet újra:
hazám, arcod nyoma ha rajtmarad.
Én átnyújtom,
itasd rá veritéked!

DANYI MAGDOLNA

A vízimalomhoz vezető úton egyensúlyozva

szándékosan nem szólok a víz zuhogásáról
megmérhetetlen kerítésekből áll az út hozzá
átmászom azért keskeny fapallón megtartom
egyensúlyom benn zuhog a szerkezet egymagában
magába zárva örli önmagát egy mozdulattal se
többet erről leghidegebb hegyről ereszkedő
behatolásod ellen tiltakozó gerendák között
észlelhetően csökken a légnyomás
az egyenlet két oldalán valahol megoldható
közel jársz a lezuhanáshoz nem tőled függ
a gerendák állása a víz minden közrejátszik
miért segítenél az időnek ha rostjait feszegetni
akartad itt is valamicskét fontos hogy átjuss
a gerendán a víz fölött gondolkodásra túl hideg
szomjad roppant hidegvéred ki érti igazán

*a belül zuhogó szerkezet miatt lényeges
hogy fontosnak tarts valamit megbonthatatlan
időben derékszögben elhajolva a pallón*

Dante

*Alászállsz. Félhomály. Megszokod.
A fény itt belül fanyarabb, ridegebb.
Magukból a tárgyakból való.
Roppanó vezetőd. Kőből él.*

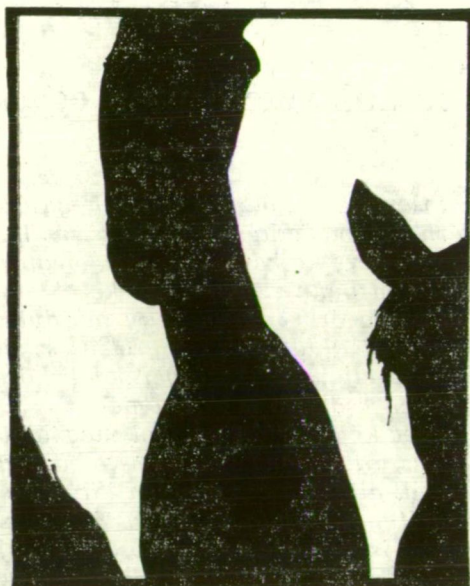
Időből időből hány bugyor?

Üreget mar az út.

Ami nem

*Ez nem hóhullás. Kemény
magasság. Ritmustalan.
Nem bakancs. Talajt kötő
szöges gyökér. Nem mező.
Nem út. Rendbe nőtt.*

Ne tovább.

SZÁVAY ISTVÁN: LOVAK